

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertio p[er] excellentia[m] sp[irit]ualis deuot[i]o[n]is: p[er] hanc fuit
b[e]n[e] disposit[us] erga deu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

potes si zel^o dom^o dei comedit te. terre q̄s
vales: q̄b; nō potes blādire: nō tñ q̄scere/
re: fac qd potes. Veniat in mēte tu^o ille q̄
abscondit talentū: nunqd̄ accusat^o fuit q̄
p̄didit: z nō pot^o qz sine lucro fuauit. Sic
fr̄s mei nō q̄scat. Nolite q̄scere lu^o
crari: c̄b; qz lucrati est; a c̄b; h̄ec Aug.

Tertio itrauit bt̄s eligi^o

gaudiū dñi p̄ excellentiā sp̄ualis deuotiō/
nis. Jo. xvj. Petite z acci. vt gaudiū v̄m
plēnū sit. In hui^o mysteriū transfigurat^o ē
dñs cū oraret in monte Lu. it. Bt̄s q̄p/
pe eligi^o vir fuit excellentissime deuotiōis
Erat em̄ sibi p̄suerudo i nocte alicui aū le
ctū sternere: legz a p̄rio crepusculo aut pau
lulū post q̄tissime e lectulo se excurtiēs sup
illud sumisso capite p̄stratū orare: sicqz ple
rūqz noctē rotā cū lachrymis z orōne info
mnē vucere: z vt poterat se corā dō humil
līme p̄itare. Ps. Intra orō mea in spe.
tuo. Qñ et merito p̄pter sue deuotiōis ex
cellentiā assump^o ē in pontificale officiu.
Fuerat aut̄ hec sua sp̄ualis p̄fectio p̄nūcia
ta m̄i sue q̄p; adhuc in yrero m̄ris clauso
Hidit em̄ m̄r e^o in sōno aqlā valde pulerā
sup suum voltare strati ac fe tertio incli
nate. Cūqz er el^o voce m̄r cuiqz illasset: p̄ter
rita nimis mirari cepit q̄ eēt hec visio: ve
nit itez r̄ps partē di z p̄ magnitudie dolo
ris cepit q̄ p̄dicari: vocauerūt itaqz qñ/
dā sc̄m v̄z vt p̄ ea oraret: q̄ cū venisset q̄
p̄betico p̄do mor ait ad illā. Noli timere
m̄r qm̄ b̄ndictū p̄tū dabit tibi dñs: erit ei
vir sc̄us z deuot^o z magn^o in ecclia sacer
dos. Qñ z postea cū p̄mo bt̄s eligi^o arti
fabili se dedisset: traxit eū de^o vt eēt pastor
sui greg^o. Post mlra aut̄ sc̄itatz opa cū es
set annoz amplius septua ginta bonis opi
bus refert^o z orōni sp̄ ac deuotiōi itent^o p̄
sens vite eius gl̄iose p̄sumauit. Senties
qz sui corpis dissolutionē iminere discipul
suis eā p̄dicit. Cūqz p̄ dies aliq̄t febribus
laborasset i extremis posset oib; mansueta
voce dic. Valete in pace. Oculosqz suppli
ces i celū eleuās cū manib; cū diu tacitam
p̄ce fudisset: tādē in vocē p̄p̄ens ait. Nūc
dimittz suū r̄nū dñe fm̄ sbū tuū i pa. Tu
em̄ sp̄ p̄ector me^o fuisse In inan^o tu. dñe cō
mēdo sp̄m̄ meū. Sicqz vir ille in vita deuo
tissim^o an deuotis orōnib; v̄zqz ad mortis

articulū p̄seuerās gl̄iosū reddidit sp̄m̄ an
gelicis cetib; adunādū. Tūc itaqz audiuit
dulcissimā dñi vocē inuitant^o eū z vocan
tis ad regnū celeste possidendū dicent^o sibi
bi Intra in gaudiū dñi tui.

Secunda conditio p̄m̄ beatorū r̄a
cta in sb̄is p̄sumptis ē possessi
onis delectabilitas: qz dī in gaudi
um. Gaudiū em̄ ē delectatio existens in vo
luntate. Et. h. Gaudiū z leticia obrinebūt
Et aut̄ de q̄ gaudiū dicunt sb̄a p̄posita i
telligam^o. Consideranda ē gaudiōz tri
plex diuersitas. Est em̄ triplex gaudiū.

Primū est gaudiū mundanoz. Hoc ē
vituperabile z p̄nitiosum. Hoc bt̄s Eli
gius oimode abnegauit.
Secūm est gaudiū iustoz. Hoc est lau
dabile z p̄riosum. Hoc in corpe viuēs sp̄
obseruauit.

Tertiu est gaudiū beatorū. Hoc est
desiderabile z gl̄iosum. Hoc e seculo m̄i
grans feliciter intrauit.

Primū itaqz gaudiū de
q̄ dicitur sum^o est gaudiū mundanoz. Jo e
lis. j. Confusum ē gaudiū a filijs hominū
Habet aut̄ hoc gaudiū tres miserabiles
z vituperandas p̄ditiones. **P**rima cōdi
tio est vanitatis abussio. Non em̄ est verū
gaudiū sed sophisticū Tob. v. Quale gau
diū mihi est q̄ in tenebris sedeo z lumē ce
li nō video. q. d. in p̄sona mundanoz: nul
lū gaudiū. Et certe mundani iuolunt^o te
nebris ignorātie multipl. Jo si gaudent
gaudiū ipoz est vanissimū. Eccl. ij. R̄nū
reputauit errorem et gaudiū dixi: quid fru
stra deciper; Job. xx. Gaudium hypocri
te ad instar puncti. Aug^o. Bona hui^o m̄i
di veram hnt asperitatē z falsam iocundi
tatē: certū dolorē z incertā voluptatē: secu
rum laborē timidā q̄tem: rem plenā mise
rie: spem bonitatis inanē. Hec ille. **S**e
cūda est p̄ditio anxietatis admixtio. **P**
em̄ ibi est de labore tedio z sollicitudine q̄
de gaudiū. Jo nō ē gaudiū pup. Boeci^o
lib. de p̄sol. Quā multz amaritudinib; hu
mane felicitat; dulcedo respersa ē. et puer.
xij. R̄sus dolo. misce. z exte. gau. lu. oc.
Tertia p̄ditio ē inq̄r̄at; iuolutio In gau
dijs enim mūdānis multe sūt fatuitates
que alias non fierent. Et quando r̄dit ho
mo ad cor nihil inuenit ibi nisi fatuitatem.

